

2. Прилѣпскыѣ набожници не ся задоволѣть на поклоненіето само у своитѣ обители; тіе отивать по нѣкогашъ и по другы по-далечны, н. п. въ кральскыѣ обители св. Стефана Дечанскы, св. Ивана Дебарскы; а мнозина сѣ отишли и въ св. Ив. Рилскыѣ, друзи на св. Горѣ; а още помнозина мѣжи и жени сѣ ся поклонили и на св. Божій Гробъ; отъ това и изобилнитѣ св. Божіи гробскы поклонници (хаджіи).

3. Прилѣпъ, како новъ градъ, съграденъ въ лошитѣ врѣмена, до скоро врѣме не былъ съвсѣмъ лишенъ отъ църквъ и училище, а набожнитѣ Прилѣпчяне быле припудени цѣлы 400 години да ся църкувать въ църквытѣ на отдалеченното прѣдградіе, « Варошъ » а за училище, нито сѣществувало негдѣ, освѣтъ въ нѣкожъ поповскж кукіж нѣкой попъ понѣкогашъ учѣлъ нѣкакво църковно четеніе на наустници, и малко писмо, (повике было излишне) нито пакъ на умъ имъ идѣло да съградятъ или да устроятъ, отъ това и горѣпомѣната простота и невѣжество. Слѣдъ изданіето на Ц. ферманъ за тензиматѣтъ, кога почнахъ да ся правятъ църквы на много мѣста, кждѣщо дотога нѣмало, тога, именно, на 1838 год. Прилѣпчяне, жедни за Богомолство, кедвай съ голѣмы мѣжы и слѣдъ непрѣодолимы прѣпятствія отъ стѣржъ на съжителитѣ си муслюманы, спроти тогашнійтъ фанатизмъ, съградили еднаж голѣмж и великолѣпнж църквж, храмъ Прѣсвѣтыя Богородици, коя и днесъ не единственната въ Прилѣпъ църква.

4. А слѣдъ десѣтъ почти години почивкж, како устѣтили необходимжтъ нуждѣ и за училище, загрижили ся та съградили и едно голѣмо и великолѣпно такожде зданіе, кое вмѣстывать не само вситѣ 4 отдѣленія училищны и 4 тѣ стаи за обиталище на учителитѣ, нѣ и читалището и митрополіжтъ, а сега не влѣзетъ въ него и дѣвическото училище, нѣ веке отъ нуждѣ.

5. Оваж пакъ годинж, какъ видѣха оти 80-100 ученици ся учятъ съ притѣсненіе въ училището, (Варошко наричано, защо не поблизо до Варошъ) въ еднаж отъ поотдалѣченитѣ махалы, кое прѣдъ нѣколко години отворили и обдѣржывать отъ общжтъ обдѣржкж, како видоха, ведѣлъ, нуждѣтъ и за друго училище, прѣдъ нѣколко мѣ-